

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1440/06
09.11.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vojimira Cvijovića, predsednika veća, Branislave Apostolović, Jovanke Kažić, Milomira Nikolića i Jasminke Stanojević, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog "BB", čiji je punomoćnik BA, diplomirani pravnik, radnik tuženog, radi poništaja rešenja o prestanku radnog odnosa, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Kruševcu Gž.I broj 744/06 od 11.4.2006. godine, u sednici održanoj 9.11.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Kruševcu Gž.I broj 744/06 od 11.4.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Kruševcu P. broj 239/05 od 9.12.2005. godine, stavom prvim izreke odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da se poništi kao nezakonito rešenje tuženog broj 2003-62712/1 od 16.6.2003. godine, kao i da se obaveže tuženi da tužioca vrati na rad i rasporedi na poslove __. Stavom drugim izreke odlučeno je da svaka stranka snosi svoje parnične troškove.

Odlučujući o žalbi tužioca Okružni sud u Kruševcu je presudom Gž.I broj 744/06 od 11.4.2006. godine odbio žalbu kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Protiv navedene drugostepene presude tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 399. ZPP ("Službeni glasnik Republike Srbije" broj 125/04, koji je stupio na snagu 23.2.2005. godine) Vrhovni sud Srbije je našao da je revizija tužioca neosnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a nema ni bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 12. ZPP, na koju se revizijom neosnovano ukazuje, jer je izreka presude jasna i razumljiva, ne protivureći sama sebi niti razlozima presude, sadrži sve razloge o odlučnim činjenicama i nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

U pravosnažno okončanom postupku utvrđeno je da je tužilac sa tuženim zaključio ugovor o radu 11.3.2002. godine za poslove radnog mesta __ u Radnoj jedinici "BB" __. Rešenjem tuženog broj 2003-62712/1 od 16.6.2003. godine tužiocu je otkazan ugovor o radu zbog nepoštovanja radne discipline zato što je dana 25.3.2003. godine kontrolom dostave u "BB" podneo prijavu protiv tužioca zbog utvrđenih nepravilnosti u radu odnosno zbog zadržavanja jednog pisma koje nije pripadalo njegovom reonu a koje nije uručeno. Tužilac je 2.4.2003. godine pismeno upozoren na postojanje razloga za prestanak radnog odnosa i za otkaz ugovora o radu. Rešenje o otkazu ugovora o radu tužilac je primio 26.6.2003. godine a tužba je podneta 7.7.2003. godine.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su odbili tužbeni zahtev tužioca kao neosnovan, jer su ispunjeni uslovi za otkaz ugovora u smislu člana 101. stav 1. tačka 4. Zakona o radu.

Odredbom člana 101. stav 1. tačka 4. Zakona o radu, propisano je da poslodavac može zaposlenom da otkaze ugovor o radu ako za to postoje opravdani razlozi koji se odnose na radnu sposobnost zaposlenog, njegovo ponašanje i potrebe poslodavca i to ako ne poštuje radnu disciplinu, odnosno ako njegovo ponašanje takvo a ne može da nastavi rad kod poslodavca. Stavom drugim istog člana propisano je da pre otkaza ugovora o radu poslodavac je dužan da zaposlenog upozori na postojanje razloga za otkaz ugovora o radu. Odredbom člana 104. stav 1. navedenog Zakona, propisano je da se otkaz ugovora o radu može dati zaposlenom u roku od 3 meseca od dana saznanja za činjenice koje su osnov za davanje otkaza a stavom 3. istog člana propisano je da poslodavac dužan da pre otkaza ugovora o radu zaposlenog zatraži mišljenje sindikata čiji je član zaposleni.

Imajući u vidu navedene zakonske odredbe, kao i da je tužilac učinio povredu radne obaveze nepoštovanja radne discipline, da je nepravilnost učinio 21.3.2003. godine, da je otkaz usledio 16.6.2003. godine, da je pismeno upozoren 2. aprila 2003. godine, to je pobijana odluka u svemu pravilana i zakonita.

Irelevantni su za drugačije odlučivanje u ovoj pravnoj stvari navodi tužioca koji ističu da je osporeno rešenje tuženog nejasno i da je tužiocu nezakonito otkazan ugovor o radu budući da ugovor o radu između stranaka nije

ni zaključen, jer je tužilac zasnovao radni odnos kod tuženog preduzeća pre stupanja na snagu Zakona o radu i da zaključenje pismenog ugovora o radu tada nije bilo potrebno niti propisano.

Ostalim navodima revizije se napada utvrđeno činjenično stanje koje se u smislu člana 398. stav 2. ZPP, revizijom ne može pobijati.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci, na osnovu člana 405. ZPP.

Predsednik veća - sudija

Vojimir Cvijović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

KO